

नारद उवाच ॥^१

इत्युक्त्वा मदिरात्तस्मान्निर्जगाम हिमाद्रिजा ॥

तस्यां व्रजंत्यां च^२ कृष्णं गणाः किलकिलध्वनिम् ॥

१

क्व मातर्धच्छ सीत्युक्त्वा रुदन्तो धाविताः पुरः ॥

विष्टभ्य चरणौ देव्या वीरको बाष्पगद्गदम् ॥

२

प्रोवाच मातः किं न्वेतत्कवयासि कुपिता त्वरा ॥

अहं त्वामनुयास्यामि मातरं स्नेहवत्सलाम् ॥

३

नाहं सहिष्ये पुरुषां गिरीशस्य त्वयोज्जितः^२ ॥

पुत्रः पारुष्यपात्रं हि भवेन्मात्रा विना^३ पितुः ॥

४

उन्नाम्य वदनं माता मा शोकं पुत्र भावय ॥

५

इ शैलाग्रात्पतितुं नैव न्याप्यं गंतुं मया सह ॥

वक्ष्यामि पुत्र ते यौग्यं तत्तु कार्यं त्वया शृणु ॥

६

कृष्णोत्पुक्ता हरेणाहं निंदिता च तुणायिता ॥

साहं तपः करिष्यामि यथा गीरीत्वमान्पुत्राम् ॥

७

१ व. प्रती इत्यर्थं पाठः नास्ति ।

२ व. गिरि

३ व. विभा

गौरांगी लंपटो ह्येषा यातायां मध्यनंतरम् ॥
द्वाररक्षा त्वया कार्या नित्यं रंगान्यवेषिणा ॥

८

यथा न काचित्प्रविशेद्यौष्णिदत्र हरातिके ॥
दृष्ट्वा परां स्त्रियं चात्र वदेथा मम पुत्रक ॥

९

शीघ्रमेव करिष्यामि ततो मुक्तमनंतरम् ॥
एवमस्त्विति तां देवीं वीरकः प्राह सांप्रतम् ॥

१०

मातुराज्ञा सुतो हलादपालावितांगो गतज्वरः ॥
जगाम^१ त्रयक्षं संद्रष्टुं प्रणिपत्य च मातरम् ॥

११

गजवक्रं ततः प्राह प्रणम्य समवस्थितम् ॥
साश्रुकंठं प्रयाचंत नय मामपि पार्वती ॥

१२

गजवक्रं हि त्वां बाल मामवोपहसिष्यति ॥
तदागच्छ मया सार्धं या गतिर्मेतवापि सा ॥

१३

पराभवाद्धि धूर्तानां मरणं साधु पुत्रक ॥
एवमुक्त्वा समादाय द्विमाद्विं प्रति सा ययौ ॥

१४

॥ २ इति श्री स्कन्दि महापुराणे.....पार्वत्यास्तपौर्यं गमनवर्णनं नामाष्टा^२
विंशोऽध्यायः ॥

१ व. जगम

॥ २ व. इति श्री स्कन्द पुराणे कुमारिका खंडे अष्टविंशोऽध्यायः ॥